

U doba racionalizma je čovek procenio sve biblijske tekstove prema tome, da li su ti događaji bili objašnjivi na prirodan način. Čuda izvan prirodnih zakona su odbačena kao nemoguća i odgovarajući biblijski tekstovi uklonjeni su kao neistiniti.

Događaji Biblije u većini slučajeva ne treba i ne mogu da budu shvaćeni u okviru prirodnih zakona. Bog deluje suvereno. On je zakonodavac prirodnih zakona, zato on njima nije potčinjen. U njegovom delovanju on ne podleže nikakvom ograničenju, jer **"Bogu ništa nije nemoguće"** (Luka 1,37). Njegova volja se ispunjava.

Stvaranje, onako kako je ono opisano u 1. Mojsijevoj 1, je prvo čudo o kojem se govori u Bibliji. Bog stvara delo za šest dana prema njegovim idejama i njegovom planu, predivni kosmos i sav život na zemlji.

Utelovljenje Božjeg Sina je posebno čudo i božanska tajna: Devica Marija postaje trudnica posredstvom Svetoga Duha. Tako Isus dolazi na svet i istovremeno je Božji Sin i čovečji sin. Posredstvom smrti na krstu je poravnao naš dug i sa tim postao naš garant za večni život.

Isusovo vaskrsenje je naredni vrlo markantan događaj, koji prevazilazi svako objašnjenje prirodnim zakonima. Svaki pokušaj da se ono tumači na biološki ili medicinski način promašuje suštinu. Vaskrsenje je i ostaje posebno Božje delovanje i dogodilo se izvan prirodnih zakona.

Zašto je Isus činio čuda?

Isusova čuda su nerazdvojivo povezana sa njegovim propovedanjem. On nije sišao sa neba s pasošem uz naznaku "Božji Sin", već se kroz punomoć u govoru i na delu dokazao kao

Božji poslanik. Njegov autoritet kao Stvoritelja, Izbavitelja i večnog kralja je potvrđen čudima i znacima koji su ga pratili. Oni su sastavni deo njegove misije i učenja.

Posle svega dosad rečenog božanska čuda možemo još preciznije da izrazimo i kroz D3, kao što sledi, držimo da:

D3: Čuda su naročita dela i događaji vredni divljenja, koje čini Bog ili njegov Sin Isus Hristos, pri čemu se procesi uglavnom odvijaju izvan delovanja prirodnih zakona.

Za razliku od delovanja demona, Božja čuda služe

- **na njegovu slavu** [npr. Stvaranje (Psalam 19,1), isceljenje slepog od rođenja (Jovan 9,3b)]
- **kao dokaz Njegove ljubavi prema nama** [npr. stena u pustinji koja daje vodu (2. Mojsijeva 17,1-6), gavrani opskrbljuju gladnog Iliju (1. Kraljevima 17,6)]
- **za jačanje vere** [npr. vino na svadbi u Kani (Jovan 2,11b)]
- **ili za izbavljenje iz nevolje** [npr. stišavanje oluje (Marko 4,39)].

Čuda vere

U najveća čuda našeg vremena spada kada ljudi slede Isusov poziv i tako nađu večni život. Pri tom prirodni zakoni nisu stavljeni van snage, već je staro razmišljanje zamenjeno novim. U Delima apostolskim 16,23-34 je na primeru tamničara

opisana ova promena od udaljenosti od Boga do vere. Na pitanje **"Šta treba da činim da bih bio spašen?"** Pavle i Sila mu odgovaraju: **"Poveruj u Gospoda Isusa, pa ćeš biti spašen i ti i tvoj dom!"**

Zašto Pavle ne kaže "Veruj u Boga"? Na to bi tamničar zasigurno odgovorio: "Ovde u Grčkoj imamo dovoljno bogova – Zevs, Kronos i Rea, Posejdon, Had, Apolo, Artemis i Hermes." Ali Pavle spominje Isusa, raspetog i vaskrslog. Samo u njemu je spasenje i večni život. Na pitanje tamničara o spasenju postojao je samo jedan jedini odgovor – on je onda glasio kao i danas: "Isus!" To je ovaj čovek razumeo i prihvatio je Isusa kao ličnog Spasitelja.

Vredno pomena je i to koliko je vremena ovom čoveku bilo potrebno da bi doneo odluku.

Oko ponoći je po prvi put čuo o putu spasenja. Pavle i Sila su sigurno još detaljnije razgovarali o tome sa njim, ali recimo da je za to bilo potrebno i nekoliko sati, sve se ipak desilo u jednom danu. Za mnoge čitaoce koji su danas po prvi put čuli jevanđelje, ovo može biti ohrabrujuće. Nije potrebno da čovek čuje 23 ili 168 propovedi da bi se obratio. Snaga jevanđelja deluje

odmah. Kod "čuda vere" ne moraju biti savladani prirodni zakoni. Ali su gotovo uvek u pitanju teško savladivi zidovi naše volje, koje treba preskočiti:

- Zidovi vlastitih ubeđenja
- Zidovi ponosa i samopravednosti
- Zidovi otvrdlog srca.

Delovanje kod dotičnog koji dolazi k veri, prevazilazi sve ljudske predstave i razumevanje. On

dospeva sa njegovog puta izgubljenosti na put spasenja i toga dana postaje građanin neba: **”Naše carstvo je, međutim, na nebesima!”** (Filipljanima 3,20). U tome vidimo: Doći do lične vere u Isusa Hrista, odnosno biti obraćen, je nešto najveće što nam se uopšte može desiti u životu. Odlučite se još danas za život sa Isusom Hristom! Uz sledeću molitvu možete se predati spasonosnoj veri i imati mesto u nebu:

”Gospode Isuse Hriste, želim da dospem u nebo. Očisti me od sveg ponosa i drugih grehova u mom životu. Verujem u to da si Ti Bog i da si radi nas ljudi u telu došao na zemlju. Verujem da si za mene umro i vaskrsao. Ti si moj Izbavitelj. Poveravam se Tebi i prihvatam Te u svoj život. Molim Te dođi u moje srce, budi Gospod mog života i vodi me sigurno ka cilju. Amen!”

Direktor i profesor u. p.
Dr.-Inž. Verner Git

Uručeno od:

Naslov originala: Wunder der Bibel
Homepage autora: www.wernergitt.de
Preveo: Dragan Trajčevski
Grafička obrada i dizajn: Manfred Röseler

Izdavač i Copyright ©: DIE BRUDERHAND e.V.
Am Hofe 2, D-29342 Wienhausen, Telefon: 05149/ 98 91-0, Fax: -19
E-Mail: bruderhand@bruderhand.de; Homepage: bruderhand.de

Nr. 1407: Serbisch (lateinisch) / Serbian (Latin), 1st edition 2010 / 1. edicija 2010

Čuđa

Biblije

Da li su čuđa Biblije objašnjiva
uz pomoć prirodnih zakona?

Verner Git

Čuda Biblije

Na prvi pogled nam čuda u našem izrazito naučnom vremenu izgledaju nerealno. Posebno je druga polovina prošlog veka donela proboj saznanja i uspeha u nauci i tehnici:

- 1938. je nemački pronalazač Konrad Cuse (1910-1995) napravio prvi kompjuter na svetu upravljani programom.
- 3. decembra 1967. je od strane južnoafričkog doktora Kristijana Barnarda (1922-2001) po prvi put uspešno presađeno ljudsko srce.
- 21. jula 1969. je čovekova noga po prvi put kročila na mesec. Astronaut Nil Armstrong nam je sa zemljinog satelita s puno ponosa uzviknuo rečenicu: "Mali korak za čoveka ali veliki za čovečanstvo."
- Škotski embriolog Jan Vilmut je 1996. klonirao ovcu Doli.

Ovih nekoliko primera bi mogli da posreduju utisak da za čoveka jedva više da postoje granice. Pored sveg verovanja u nauku mnogi naši savremenici imaju probleme sa Biblijom. Oni prigovaraju da su u "Knjizi nad knjigama" zapisane mnoge naučno neshvatljive stvari, kao npr:

- rođenje kroz devicu
- vaskrsenje mrtvih
- slepi koji su progledali, hromi koji odjednom mogu da hodaju
- suncu je naređeno: "Stani".

Suočeni smo sa fenomenom biblijskih čuda i pitamo se, da li su ona za modernog čoveka 21. veka još zamisliva. Na prvom koraku ćemo kao odgovor dati privremenu definiciju D1 za čuda:

D1: Čudo nas dovodi do čuđenja, jer dolazi neočekivano i neproračunato i protivreči našem normalnom shvatanju.

Ako su čuda neočekivana, šta je onda očekivano?

Ovo pitanje nam pomaže da povučemo jasnu razdvojnu liniju između čuda (neočekivanog) i nečuda (očekivanog). Svi događaji na našem svetu se odvijaju u okviru pravilno određenih zakonitosti. Ove nepromenljive konstrukcije nazivamo prirodni zakoni. Prema svemu što znamo su prirodni zakoni konstantni – oni su nepromenljivi od početka njihovog instaliranja prilikom stvaranja. Oni pružaju slobodan prostor za najraznolikija tehnička otkrića, i isključuju mnoge naše izmišljene predstave kao nerealne.

Čuđenje nad prirodnim zakonima

Možemo li još dovoljno da se čudimo delotvornosti prirodnih zakona? Oni čine moćne stvari! Kada sam nedavno bio u hamburškoj luci, posmatrao sam kako je jedan brod izvodio lagane pokrete u vodi. Razmišljajući o tome setio sam se jednog prirodnog zakona, koji je još Arhimed (287-212 p. H.) prepoznao: **”Jedno plivajuće telo potiskuje onoliko tečnosti u kojoj pliva, koliko i samo teži.”**

Da li nam je u stvari jasno kakav je to veličanstven događaj? Ukoliko bi npr. jedan pacov trčao palubom, brod na to brzo reaguje i uranja upravo onoliko dublje u vodu luke da potisnuta

količina vode odgovara težini pacova. Ako bismo hteli da ovaj iznos uranjanja proračunamo, to nam ne bi bilo moguće. Nije nam poznat tačan oblik broda. Na mnogim mestima je boja skinuta i možda propeler pomalo viri iz vode. Svi ovi aspekti bi morali da budu tačno obuhvaćeni jer se unose u proračun. U stvarnosti se to dešava trenutno i to precizno. Ko daje molekulima vode naredbu da odu malo u stranu, da bi brod mogao dublje da uroni tačno prema odgovarajućoj težini pacova?

Ovaj prirodni zakon ne važi samo za taj jedan brod u hamburškoj luci, već za sve brodove sveta. Važi za patkicu u kadi, ali i za pravu patku na nekom jezeru ili reci. Niko ne bi mogao da na osnovu neizračunljivog oblika i strukture perja izračuna tačnu dubinu uranjanja patke. Ko se brine za to da uslovi za ovaj tako jednostavno formulisani prirodni zakon sa tako komplikovanim posledicama budu stalno izračunati, da bi u svako vreme i na svakom mestu mogao precizno da bude ispunjen? Mora biti neko ko postavlja ove proračune i onda, prema ovim rezultatima, sve to tako čini!

Ko se brine za držanje prirodnih zakona?

U stvarnosti zaista postoji neko ko se brine za držanje prirodnih zakona. O njemu čitamo u Bibliji u poslanici Kološanima 1,17: ***"Sve u njemu ima svoje postojanje."*** Ovaj Održitelj sveta je onaj koji je sve stvorio: ***"Jer u njemu je stvoreno sve što je na nebesima i na zemlji, sve vidljivo i nevidljivo, ... sve je njegovim posredstvom stvoreno – i za njega"*** (Poslanica Kološanima 1,16). Ovaj Jedan koji je Stvoritelj svega je i Održitelj; to je Gospod Isus Hristos! Možemo to i ovako reći: Isus ima najvišu vlast nad svime, od mikrokosmosa do makrokosmosa.

Stvorenje je događaj koji se nije odvijao uz pomoć prirodnih zakona. Ovde je Stvoritelj na osnovu svoje punomoći, svoje reči, svoje sile i mudrosti sve oblikovao. Za to mu nisu bili potrebni prirodni zakoni. Tako prirodni zakoni nisu uzrok, već rezultat stvaranja. Nakon svršenog čina stvaranja su svi prirodni zakoni "u radu", tako da se svi procesi odvijaju prema ovim zakonima. Isus je garant za to, da se oni uvek i svuda drže. Za to mu nije potreban ni kompjuter niti druga pomoćna sredstva. Njegova svemoćna reč je dovoljna. U poslanici Jevrejima 1,3 kaže se o Njemu: **"On sve nosi svojom silnom rečju."** Ovakvo održiteljsko delovanje Isusa se sa naučnog stanovišta izražava kroz prirodne zakone. U njihovoj celini prirodni zakoni obrazuju pravilno određeni okvir unutar koga se svi procesi na ovom svetu odvijaju.

Ima li tu još mesta za čuda?

U praksi prirodni zakoni deluju kao "vrhovni sud", koji odlučuje o tome, da li je neki proces na svetu dozvoljen ili ne. Najveći deo kompleksnih dešavanja u stvorenju (npr. funkcionisanje mozga, razvoj embriona) se ne može oponašati i za nas ljude ona su "predivna". Uprkos tome ni jedan prirodni zakon nije povređen. Zato što se javljaju očekivano, mi ni najkompleksnije i nerazumljive stvari na svetu ne ubrajamo u čuda. Nakon ovih razmišljanja možemo da naspram D1 damo precizniju definiciju D2 za čuda:

D2: Čuda su takvi događaji u prostoru i vremenu koja se odvijaju izvan okvira prirodnih zakona.

Mi ljudi ne možemo da učinimo ništa da poništimo prirodne zakone. Ljudi ne mogu da prave čuda. Biblija nam govori o brojnim situacijama, u kojima su Bog ili Isus činili čuda, kao npr.:

- Prolaz izraelskog naroda kroz crveno more (2. Mojsijeva 14, 16-22)
- Produženi dan u vreme Isusa Navina (Isus Navin 10, 12-14)
- Stišavanje oluje (Marko 4, 35-41)
- Isus hoda po moru (Jovan 6, 16-21)
- Isceljenje slepog od rođenja (Jovan 9, 1-7)
- Hranjenje 5000 ljudi (Jovan 6, 1-15)
- Vaskrsenje Lazara (Jovan 11, 32-45)

Napomena: Ako ljudi povremeno i mogu da rade stvari, koje su izvan okvira prirodnih zakona, onda oni to čine u ime drugih sila.

- Ili su Isusovi učenici, koji su opunomoćeni od njihovog Gospoda [npr. Petar hoda po vodi (Matej 14, 29), Petar u Isusovo ime leči hromog čoveka pred vratima hrama (Dela 3, 1-9)], ili
- su vračevi i gurui, koje vode demonske sile [npr. vračevi egipatskog faraona (2. Mojsijeva 7, 11-12)].

Da li su čuda o kojima svedoči Biblija objašnjiva uz pomoć prirodnih zakona?

Bog može da deluje u okviru prirodnih zakona, ali to se uglavnom dešava izvan ovih okvira. U poslanici apostola Jakova 5,17-18 se govori o Iliji čija je molitva zaustavila kišu za 3,5 godina i nakon druge njegove molitve kiša je odmah pala. Bog je delovao i učinio da se desi po njegovoj volji. Ipak jedan meteorolog sa svog stanovišta ne bi mogao da ustvrdi da je ovde bilo kršenja prirodnih zakona.